

1. - 4. Radionica božićnih čestitki

5. - 8. Radionica etno kutija

Smiljana ŠAFARIĆ, Luka BUNIĆ
Astrid PAVLOVIĆ

LIKOVNE RADIONICE U MUZEJU I GALERIJU GRADA KOPRIVNICE

UVOD

*A*ko pogledamo unatrag kroz vrijeme i prostor, vidjet ćemo da nas potreba za likovnim/vizualnim izražavanjem prati od samih naših početaka i upravo su to tragovi koji nam otkrivaju našu prošlost i govore nam o načinu našeg postojanja. Dakle, možemo slobodno reći da likovna umjetnost ocrta duh vremena i kulturu društva u kojem je nastala. To nam dokazuje važnost umjetnosti, njezinu složenost, slojevitost i bitnost.

Područje likovne umjetnosti je danas jako prošireno pa možemo govoriti o vizualnoj kulturi, vizualnom jeziku i vizualnoj komunikaciji. Stvaralački rad takve vrste uspoređan je s razvojem čovjeka - počeo je pećinskim slikarijama, ornamentima i crtežima na grnčariji te danas umjetnost dijelimo na klasičnu umjetnost, pa o arhitekturi, kiparstvu, slikarstvu i grafici, a onda su tu i ne manje važne primijenjene umjetnosti i dizajn, modni dizajn, uređenje prostora i parkova, kazalište, scenografija, kostimografija, film i danas sve jači i nezaobilazni masovni mediji (TV i tisak).

Kroz povijest se mijenjaju mediji vizualne komunikacije usporedno s razvojem društva, znanosti i industrije, ali potreba za estetskim i slikovnim vidom komunikacije ostaje. Čak su i najstarija pisma ljudske civilizacije bila slikovna.

ZAŠTO SE BAVIMO LIKOVNOŠĆU

Slikom se može reći više nego riječima.

Neki su osjećaji i stanja duše riječima neizrecivi. Sva djeca crtaju. Izražavaju stanja svog unutarnjeg svijeta. A neki ljudi-umjetnici imaju nam nešto više za reći.

Karlavaris kaže: *“Neostvorena težnja za harmonijom i srećom, kao smislom života, kompenzira se u umjetničkoj djelovanju.”*¹ On naime smatra da ljudska djelatnost u današnjem društvu nije *“u punom smislu kompletna i stvaralačka”* već je *“parcijalna, često prisilna, dakle otuđena.”*² Također smatra da *“za razliku od drugih ljudskih djelatnosti, likovna djelatnost je zadržala izvjesnu kompleksnost koju su u prvobitnoj zajednici imale sve ljudske aktivnosti.”*³ Nadalje, s obzirom da se *“u likovno-stvaralačkom procesu smjenjuju prikupljanje informacija, IGRA i improvizacija, otkriće, rad i procjenjivanje”*⁴, kroz **KOMPLEKSNI PROCES KREATIVNOSTI** čovjek ostvaruje samog sebe i ponovo stiče dostojanstvo i smisao postojanja.

“Prema tome, može se zaključiti da umjetnost zadovoljava čovjekovu težnju za stvaralaštvom i lijepim, potiče njegov opći potencijal, da otkriva nove sadržaje i vrijednosti koji se ne mogu postići drugim

sredstvima, te da motivira čovjeka na ostvarivanje humanih vrijednosti."⁵

S razvojem masovnih medija (fotografija, časopisi, televizija, film, ilustracija, reklame...) postaje jasno da je likovno-vizualni jezik postao sredstvom komunikacije ravnopravan verbalnom jeziku te da ga se ne može više shvaćati izolirano od drugih pojava u društvu. Promatrajući umjetnost kao vid komunikacije ona dobiva sociološko značenje.

Osnovna načela i stavovi o utjecaju i ulozi likovnog odgoja izrečene su u preambuli Statuta InSEA (International Societi for Education through Art) prihvaćenoj u Parizu 1954. g. koja kaže "Kreativna aktivnost u umjetnosti osnovna je potreba zajednička svim ljudima. Umjetnost je jedan od najrazvijenijih oblika izražavanja i komunikacije; Obrazovanje putem umjetnosti prirodno je sredstvo učenja u svim razdobljima tijekom razvoja individue, ona razvija vrijednosti i brojne sposobnosti neophodne za potpuni intelektualni i socijalni razvoj ljudi u zajednici; Na široj svjetskoj razini neophodna je asocijacija koja će se baviti obrazovanjem putem umjetnosti radi prenošenja različitih iskustava, potvrđivanja rezultata u praksi i jačanja pozicije umjetnosti u odnosu na cjelinu obrazovanja; U rješavanju zajedničkih problema u području obrazovanja suradnja nastavnika iz različitih obrazovnih disciplina može biti od obostrane koristi; Međunarodnu suradnju i bolje razumijevanje među ljudima moguće je proširiti cjelovito integriranim oblikom obrazovanja i permanentnim strukturnim širenjem ideje i prakse obrazovanja putem umjetnosti, da bi se ostvarilo pravo pojedinca na slobodno sudjelovanje u kulturnom životu svoje zajednice, da bi uživao u umjetnosti i stvarao ljepotu za sebe u uzajamnom odnosu sa svojim okruženjem."⁶

Danas kad smo bombardirani dizajnom, reklamama, modnim trendovima, filmovima, manipulira se estetikom i našim mišljenjem u komercijalne svrhe, estetska i osobna osviještenost bi možda mogla zaustaviti trku za materijalnim uspjehom, u korist duhovnog i ekološkog razvoja. U ovom vremenu brzine, stresa, materijalizma, šabloniziranog, očekivanog ponašanja bavljenje umjetnošću možemo koristiti kao oblik terapije, gdje pojam kreativnosti proširujemo od likovnog stvaralaštva na kreativan život. Ako smo odgojem, obiteljskim i društvenim životom postali sputani, razvijanjem kreativnosti razvijamo radoznalost, zainteresiranost, percepciju, mišljenje, kombinatoriku i moć nadilaženja samih sebe i pronalaženja novih pogleda i putova kroz život.

LIKOVNI ODGOJ

Sama riječ UMJETNOST dolazi od lat. ARS II. ARTIS - umijeće, vještina; majstorstvo. Dakle, da bi se nešto umjelo potrebno je znanje, da bi se znanje steklo potrebno je učiti i tako dolazimo do likovnog/vizualnog odgoja.

Prvom polovicom 19. st. uveden je dakle u školski program nastavni predmet - **risanje**, koji u svom karakteru i načinu koncipiranja nastave prolazi kroz mnogo promjena i faza. Sada je ustaljen naziv "likovni odgoj i obrazovanje", a jednako je kompleksan kao i sama umjetnost. Kroz povijest, mijenjala se uloga umjetnosti i umjetnika u društvu, a mijenja se i način prenošenja znanja.

Metodika likovnog/vizualnog odgoja je interdisciplinarna, što znači da uz didaktiku sadrži i saznanja vezana uz psihologiju, pedagogiju, estetiku, umjetničku praksu - procese i tehnologiju likovnog stvaralaštva, percepciju likovnog djela i povijest umjetnosti. Suvremena metodika likovnog odgoja ne samo da razvija kreativnost, likovno izražavanje i razmišljanje te percepciju za vizualni jezik, estetiku i ljepotu, već bi trebala razvijati i percepciju za humanost te više ljudske vrijednosti i vrline.

Nastava likovnog odgoja trebala bi biti prilagođena dobi djeteta i njegovom psihološkom razvoju odnosno mogućnostima, a pristup učitelja trebao bi biti kreativan i fleksibilan, temeljen na procjenjivanju djetetovih mogućnosti i dobrom poznavanju likovne problematike.

Jan Jacques Rousseau (1712. - 1778.) je bio ispred svog vremena u svojim stavovima glede školovanja, i u mnogočemu ga možemo smatrati "modernim teoretičarem obrazovanja".⁷ Već tada se zalagao za učenje putem iskustva, a protiv pasivnog konzumiranja činjenica. Danas to nazivamo **iskustvenim učenjem**. Osim toga "preporučivao je da se kod djece odgojem najprije razviju emocije, a tek zatim i razum."

J. Pastelozzi je "crtanje shvaćao i u funkciji pripremanja ruke za pisanje, ali i da djeca razviju sve svoje duhovne i fizičke snage (um, srce, ruku)".⁸ Shvatio je da je za razvoj mišljenja i osobnosti bitno razviti moć promatranja odnosno zapažanja: "Samo istina što izvire iz promatranja daje čovjeku moć da u njegovu dušu ne prodru predrasude i zablude".⁹

Mnogi mislioci i pedagozi, pa tako i Karlavaris, vide likovni odgoj u funkciji "oslobađanja ličnosti od zavisnosti (emancipacija), jačanje svijesti o samom sebi i odbacivanja svake podčinjenosti"¹⁰, dakle razvijanje samostalnog, kreativnog mišljenja i osobnosti.

U naprednijim državama shvaćen je značaj i opća dobrobit razvijanja kreativnosti kroz likovni odgoj i kreativne radionice, dok je međutim kod nas taj predmet zanemaren i sveden na jedan sat tjedno, dok bi minimalno bila potrebna dva sata tjedno da bi se postiglo sve ono o čemu je do sada u tekstu pisano te prestaje nakon osnovne škole. S obzirom da se u školama ne posvećuje dovoljno pažnje likovnom odgoju tu su zadaću preuzele različite kulturne ustanove kao knjižnice, kulturni centri te sve više muzeji i galerije.

LIKOVNO OBRAZOVANJE U MUZEJU I GALERIJI GRADA KOPRIVNICE

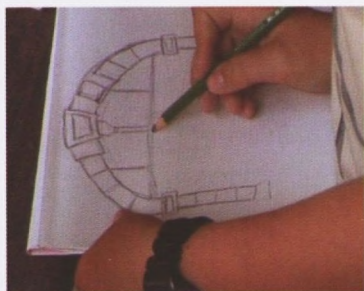
Vizualni jezik je dio naše kulture i nešto što se nauči poput materinjeg jezika kroz život, ali se, kao i u svakom jeziku trebaju savladati gramatika i osnove da bi bili pismeni, odnosno da bi se sami mogli likovno/vizualno izražavati te da bi bolje razumjeli i "čitali" našu i ostale civilizacije i kulturnu baštinu.

Galerije i muzeji koji kao "čuvari kulture i kulturne baštine" svojim postavima ionako imaju obrazovnu funkciju, idealno su mjesto za održavanje kreativnih likovnih radionica u kojima se kroz vlastito iskustvo može upoznati kulturno nasljeđe. Muzej i Galerija grada Koprivnice u toku je sa suvremenim razmišljanjima i zbivanjima te kao i zagrebački Muzej za umjetnost i obrt te Etnografski muzej, održava kreativne radionice u sklopu svog sadržaja i programa.

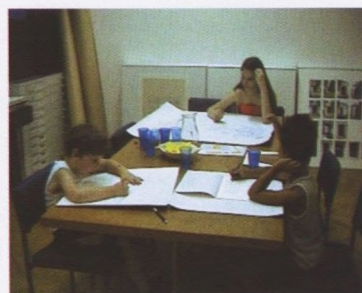
Svrha i cilj naših radionica je da djeca kroz igru i kreativnost savladaju vizualni jezik te postanu vizualno obrazovani. S jedne strane na taj način odgajamo likovno senzibilne nove generacije, a s druge strane djeci nudimo kulturni sadržaj i mogućnost da kreativno iskoriste svoje vrijeme. Do sada su organizirane radionice za vrijeme Božićnih blagdana 2004. - radionice čestitki - i ljetnih praznika 2005., "Koprivničko ljeto."

RADIONICE BOŽIĆNIH ČESTITKI

Radionica je obuhvatila 15 polaznika. Tema izrade čestitki poslužila je kao povod za upoznavanje

9. - 14. Radionica figurica s magnetičima - stikersi

15. - 16. Radionica stripa

nekih pojmova iz povijesti umjetnosti.

1. tema: MINIMALIZAM

Cilj: Upoznati djecu s pojmom minimalizma u umjetnosti. **Materijali:** Sprejevi u boji (fluorescentno narančasti, metal- tirkizni, bijeli, metal-ljubičasti, plavi) papiri sa strukturama (svaki papir koji ima reljefnu strukturu npr. akvarel, rebrasti itd.), skalpeli (10 kom), škare (10 kom), ljepilo za papir.

Način rada: U dogovoru s djecom sprejevima obojimo papire, a zatim režemo geometrijske oblike na temu ili s ugođajem Božića te lijepimo kao kolaž na crnu podlogu. Također se može izrezivati oblike, a u podlozi lijepiti papire sa strukturom. Istovremeno im pokazujemo primjere iz knjiga povijesti umjetnosti i suvremene autore.

2. tema: EKSPRESIONIZAM

Cilj: Upoznati djecu kroz iskustvo stvaranja s pojmom ekspresionizma u umjetnosti. **Materijali:** Tempere u boji, karton od kutija i razni zanimljivi oblici za otiskivanje. **Način rada:** uz opis i primjere upoznajemo djecu s ekspresionizmom te što je otisak (kroz povijest) i monotipija... Dakle, radimo male "monotipije" na temu nadolazećih blagdana i zime. Izrezujemo oblike, namačemo ih u boju te na crnoj podlozi radimo našu ekspresiju - unutarnji doživljaj. Bitna je kompozicija, odnosi i zanimljivost oblika i strukture.

3. tema: NADREALIZAM

Cilj: Upoznati djecu sa predstavnicima nadrealizma. **Materijali:** časopisi iz raznih područja života, ljepilo, škare, kolaž papir, 3 paketa flomastera. **Način rada:** uz upoznavanje osnovnih ideja nadrealizma, djecu usmjeravamo da sama naprave (izrežu) svoj nadrealistički kolaž na temu Božića, Nove godine, darivanja, zime, sv. Nikole itd. Potičemo dječju maštu da se nesmetano razigra. Kad je kolaž gotov, s bijelog papira gdje smo ga sastavili, prenosimo ga na čestitku i lijepimo.

KOPRIVNIČKO LJETO

1. radionica: FIGURICE S MAGNETIČIMA - STIKERSI

Radionica je obuhvatila 18 polaznika.

Cilj: upoznavanje kulturne baštine grada te kroz gledanje, skiciranje i složeni postupak modeliranja reljefa, lijevanja te otiskivanja mase u negativu djeca se susreću s osnovama kiparskog zanata i postupkom lijevanja u gipsu. **Materijali:** olovke i papir za crtanje, lagana masa za modeliranje, posude za lijevanje, gips, alati za modeliranje, tempere i akrilici, kistovi, mat lak-sprej. **Način rada:** Tijekom šetnje Koprivnicom razgovaramo o karakterističnim motivima za taj grad. Pronalazimo i skiciramo detalje, vrata, prozore, građevine... Skice prenosimo u masu za modeliranje. Nakon sušenja gotove male figurice-reljefe zalijevamo gipsom i dobivam odljev u negativu. Zatim u taj negativ utiskujemo - kvečamo plastičnu masu i multipliciramo prvobitni original. Gotove reljefe nakon sušenja bojimo tako da koristimo tehniku brisanja. Nakon sušenja fiksiramo mat lakom u spreju. Na poleđini lijepimo magnetiće.

Gotove radove predstavljamo tokom "Podravske motive 2005." na štandu Galerije grada Koprivnice.

2. radionica: ETNO STOL

Radionica je obuhvatila 13 polaznika.

Cilj: upoznavanje starih obrta koji izumiru, u ovom slučaju sa soboslikarskom tehnikom kojom su se služili naši stari. Razvijanje koncentracije i urednosti - do rezultata dolazimo tek nakon nekoliko sati rada (6), vježbanje motorike i strpljivosti. **Materijal:** kartonske kutije, drvofiks, ljepljive trake, široki kistovi, kante, natron papir, akrilici, starinski valjci za soboslikanje. **Način rada:** velike kartonske kutije kaširamo otopinom drvofiks lijepila i vode pomiješanim u kanti natron papirom. Dobivene ojačane kocke zatim bojimo akrilnom bojom u zanimljive podloge na koje nakon sušenja, starinskim valjcima nanosimo različite uzorke. Prije toga razgovaramo s djecom o kombinaciji boja podloge i uzorka i tražimo najbolje rješenje u suodnosu boja, a isto tako iz palete valjaka biramo određeni uzorak za pojedinu kutiju. Tako razvijamo njihovo samopouzdanje i likovno promišljanje o odnosu boja i oblika. Gotove kocke nalikuju na suvremene skulpture, a uz to imaju i svoju upotrebnu vrijednost kao mali sobni stolići. Djeca - polaznici kreativnih radionica će na kraju ljeta dobiti diplomu kao nagradu za uloženi trud i sudjelovanje.

ZAKLJUČAK

Trudili smo se da radionice tematski budu vezane za prostore muzeja i galerije, bilo da su vezane uz izložbe koje su u tom trenutku postavljene ili s događanjima u samome muzeju. Radionice su osmišljene tako da, osim što kao vježbe razvijaju likovnu percepciju i kreativnost, motoriku i senzibilitet oka te uvode u povijest umjetnosti, više budu orijentirane ka primijenjenoj umjetnosti, odnosno da rezultati i produkti rada budu komercijalni, tako da se vidi kako se od subjektivne umjetničke ideje dolazi do nečeg primjenjivog u svakodnevnicu. Time smo željeli dokazati da, iako dolazi iz "duhovnih sfera", umjetnost je svugdje oko nas, mi jedino moramo naučiti gledati.

Bilješke:

1. Bogomil Karlavaris, METODIKA LIKOVNOG ODGOJA 2, str. 8, Grafički zavod Hrvatske, 1988.
2. Bogomil Karlavaris, METODIKA LIKOVNOG ODGOJA 2, str. 8, Grafički zavod Hrvatske, 1988.
3. Bogomil Karlavaris, METODIKA LIKOVNOG ODGOJA 2, str. 9, Grafički zavod Hrvatske, 1988.
4. Bogomil Karlavaris, METODIKA LIKOVNOG ODGOJA 2, str. 9, Grafički zavod Hrvatske, 1988.
5. Bogomil Karlavaris, METODIKA LIKOVNOG ODGOJA 2, str. 9, Grafički zavod Hrvatske, 1988.
6. Vera Turković; Kratka povijest InSEA, VIZUALNA KULTURA I LIKOVNO OBRAZOVANJE, str. 461, Hrvatsko vijeće, Zagreb 2001.
7. Vera Turković; Moć slike u obrazovanju, VIZUALNA KULTURA I LIKOVNO OBRAZOVANJE, str. 66, Hrvatsko vijeće, Zagreb 2001.
8. Vera Turković; Moć slike u obrazovanju, VIZUALNA KULTURA I LIKOVNO OBRAZOVANJE, str. 66, Hrvatsko vijeće, Zagreb 2001.
9. Bogomil Karlavaris, METODIKA LIKOVNOG ODGOJA 2, str. 8-16, Grafički zavod Hrvatske, 1988.
10. Bogomil Karlavaris, METODIKA LIKOVNOG ODGOJA 2, str. 16, Grafički zavod Hrvatske, 1988.

Napomena:

Voditelji radionice: Smiljana Šafarić, akademska slikarica i video umjetnica i Luka Bunić, akademski slikar i grafičar

*Astrid PAVLOVIĆ

3. radionica: MALA LJETNA RADIONICA STRIPA I ANIMACIJE

Odvijala se u Galeriji Koprivnica 23., 24., 30., 31. 07. 2005., a polazilo ju je 12 polaznika.

Potreban materijal: olovke (3B, 4B), crni i crveni tuš, crvena i zelena tempera, kistovi za tuš i

tempere, reciklirani papiri velikih formata (1 x 2 m, 1 x 1 m, 50 x 50 cm) i mali formati (10 x 10 cm), A4 blokovi za skiciranje i vježbe.

Radionica stripa i animacije zamišljena je medijski komparativno. Osnovni izražajni elementi stripa: KADAR, MONTAŽA, TEŽNJA PRIKAZIVANJU POKRETA NEPOKRETNOM / STATIČNOM SLIKOM, NARACIJA VIZUALNIM SREDSTVIMA - PLANOVI, RAKURSI, KOMPOZICIJA KADRA, BOJA i još mnogi; zajednički su rečenim medijima, promatrani i tumačeni u tom kontekstu. Otvorena spram profila polaznika, odvijala se radionica kroz vježbe/zadatke koje su djeca i mladi (u dobi od 4 do 32 godine) samostalno kreativno promišljali nakon kratkog uvoda u problematiku.

zadatak 1: KADAR

Cilj prvog zadatka bio je nacrtati jedan kadar, zapravo jednu nepokretnu sliku, mekanom olovkom na recikliranom papiru dimenzije 1 x 2m. Tako dobivene kadrove nasumično se poredalo i pokušalo "popuniti narativnu prazninu". Rezultat je bila strip - priča, bez riječi / verbalnih sredstava, o dječaku (**problem konstruiranja i održivosti LIKA**) koji živi sam u kući na otoku, gleda brodove i mašta o prijatelju (**moгуći ODNOSI LIKOVA i kako ih prikazati**) koji se napokon pojavljuje te dječakova soba ostaje prazna (**PROSTOR - interijer i eksterijer; VRIJEME - dan/noć, godišnja doba, svjetlo/sjena...**).

Razvoj procesa zahtijevao je i uvod u tehnike, pribor, pomagala kojima se koriste "radnici" na stripu: strip - crtači, strip- scenaristi / naratori, upisivači teksta u kadrove i strip stranice, koloreri stripa. Zatim se pristupilo "tuširanju" kadrova crnim tušem i kistovima.

zadatak 2: MONTAŽA

Ovaj zadatak uključivao je pripremu/rad kod kuće.

Potreban materijal: Papir formata A4 podijeljen na 128 kvadratića (2 x 2 cm) polaznici su imali popuniti u vremenu od 24 sata vlastitom slikovnom pričom koja ima klasičnu narativnu strukturu, dakle, početak, sredinu i kraj, tj. uvod, zaplet, vrhunac i rasplet.

Individualnim radom s polaznicima odabralo se 16 ili 64 kvadrata koji još uvijek "pričaju" istu priču, ali s **drastičnom montažnom intervencijom**. Taj i takav odabir prenosilo se nakon analize na reciklirane papire formata 50 x 50 cm ili 100 x 100 cm i veličinom kadrova 10 x 10 cm, prvo olovkom, a zatim crnim tušem.

Tu se pojavilo **pitanje teksta tj. odnosa riječi, slike i zvuka** - načina na koji glas / jezik / riječi / rečenice funkcioniraju u stripu (**pitanje prepoznatljivih elemenata stripa - OBLAČICI ili BALONI, moгуći oblici i značenja**); **pitanje onomatopeje** (grafičko dočaravanje neartikuliranih glasova i zvukova, npr. ahh, boom, tres i sl.); **tip slova (naglašavanje važnog, glasnoća...)**; **pitanje metaforičnih znakova** (srce za ljubav, nota za glazbu, simbol dolara za novac...), itd. Neki od polaznika eksperimentirali su tokom vježbe i s mogućim tretmanom **OKVIRA / RUBA kadra / slike** kao kraja kadra ili montažnog prekida / kontinuiteta.

zadatak 3: KOMPOZICIJA KADRA I STRANICE STRIPA

Ovaj zadatak uključivao je pripremu/rad kod kuće.

Zadano je mjesto radnje - Koprivnica, a odgovori na pitanja tko, što, kada, zašto prepušteni su

polaznicima. Osnovni format bio je jedan A4, broj kadrova neograničen. Grupnom analizom pojedinačnih radova tumačila se kompozicija kadra i kompozicija stranice stripa. Propitivala su se alternativna rješenja naracije uporabom raznih kompozicijskih shema mogućih usmjeravanja točaka pažnje; uporabom raznih planova (npr. osnovnih planova - total, srednji plan, blizi plan, detalj...); uporabom retorički motiviranih rakursa.

zadatak 4: POLOŽAJ PROMATRAČA - PLAN I KUT

Na recikliranom papiru formata 100 x 100 cm polaznici su nacrtali jedan kadar / sliku u odabranom **planu** koristeći olovku, a zatim crni tuš, kao i sve dotada stečeno znanje o strip-kadru:

- a) planovi prostora: 1.1. veliki total; 1.2. total; 1.3. polutotal
- b) planovi radnje: 2.1. srednji plan; 2.2. američki plan
- c) planovi lika: 3.1. polublizi; 3.2. blizi; 3.3. krupni; 3.4. detalj

i kutu gledanja:

- a) gornji kut, b) ptičja perspektiva, c) donji kut, d) žablja perspektiva, e) normalna vizura.

Dobivene kadrove, pokazalo se, moguće je mozaično slagati u beskonačan broj priča, a da se svakom novom postavom dobije drugo čitanje / značenje temeljeno na položaju promatrača.

zadatak 5: BOJA

Crvenim tušem, kao minimalnim kolor akcentom, demonstrirala se promjena gledanja i čitanja kadra, a uporabom različitih kombinacija primarnih i sekundarnih boja u identičnom rasporedu likovnih i grafičkih elemenata slike, pokazala se drastično promjenjiva mogućnost tumačenja viđenog.

Igrom asocijacija vezanih uz boje CRVENO i ZELENO došlo se do nekoliko pojmova koje su polaznici naslikali na "malim kadrovima" (10 x 10 cm) koristeći crvenu i zelenu temperu, kistove, a s ciljem kreiranja **stripa u boji** (koja se može tumačiti kao čisti materijalni element slike, kao simboličko, psihološko, dramaturško ili estetsko sredstvo stripa, animacije, filma, televizije, fotografije, web-dizajna...).

Kratka ljetna radionica stripa i animacije ostvarila je osnovne ciljeve - polaznici su u radu i igri, kroz niz vježbi/zadataka, razvijajući vještinu gledanja/viđenja ("gledati ne znači i vidjeti"), dobili UVID u osnovne elemente medijske pismenosti.

* prof.(c), Voditeljica Doma mladih - TVORNICE URBANIH IDEJA, Koprivnica.